

Politidirektør Hanne Bech Hansen
Politigården
Polititorvet 14
1780 København
politi@politi.dk

9.marts 2008

Kære Hanne Bech Hansen

Elektronisk brev: www.gaderummet.dk/hbh2008.htm

Gaderummet – socialpsykologisk fristed for udstødte unge. Invitation til besøg

Jeg har med glæde den seneste tid kunne læse flere reportager og interview med Dem omkring hash, hårde stoffer, udstødte unge og de store sociale problemer, som disse forhold giver anledning til, og det svære i at gøre noget ved dem.

Jeg så artiklen i Information d.27.februar 2008 – [”Politiindsats fører hashkunder til hårdere stoffer”](#) – og interviewet samme sted d.3.marts 2008 – [”Vi skal spille fodbold med den unge igen”](#). Og min baggrund for at læse med er, at jeg gennem de sidste 25 år har arbejdet med gruppen af unge, der har været længst ude, både ift. unge i bander og bandedannelser, unge med hårde stoffer og prostitution, samt unge der lever deres liv gennem svingdørskarrierer i fængsler og psykiatriske institutioner, herunder unge med dobbelt-diagnoser. Jeg skrev i 2003 flere lidt forskellige kronikker om hash og Christiania, men uden held med at få dem bragt. De er her.

[Redelighed om hash søges! Kommentar til Bendt Bendtsen](#)

[Ingen vil forsvare Pusher Street. Jeg vil. 4. august 2003](#)

[Hash, Christiania og Samfundet 1.maj 2003](#)

De betragtninger og erfaringer, som De udtrykker i artiklerne, stemmer overens med mange af mine erfaringer med Gaderummet helt tilbage fra dets start i 1996. Her opstod Gaderummet – som en fortsættelse af gratis psykologisk hjælp – som et døgnåbent fristed for unge, der ikke havde andre steder at være end gaden, hashklubben, banden eller som mistrivedes hvor de var placeret.

Vi valgte at gøre vores åbne rum – som ligger i forlængelse af gaden – til et sted, hvor de unge i fællesskab skal tage imod nye unge, og hvor de unge kan blive i det åbne rum, så længe at de har behov, eller indtil deres behov kan modsvares af en egentlig fast seng i Gaderummet, og/eller hvor de bliver parate til at tage mod hjælp, som de ellers ikke ønsker grundet tidligere svigt, mistænksomhed overfor behandlere mm.

Vi har gode resultater. Gaderummet er et ”sidste sted” for unge – som ellers er ”opgivet” andre steder - men trods dette kan vi sige, at over tid kommer 4 ud af 5 videre i deres liv, på aktiv måde,

frem for fortsat kriminel løbebane, førtidspension i tidlig alder, eller livslang medicinering med psykofarmaka.

Vi har også den erfaring, at unge – når unge ikke straffes med udvisning/bortvisning for hashbrug – at de unge retter sig, bliver en hjælpende ansvarlig hånd for sine tit ukendte bofæller, samt at, og det er det afgørende her, at de unge i fællesskab gør op med hårde stoffer. Så trods en åben dør døgnet rundt, så går der mellem 4-6 måneder for hver gang vi finder en kanyle – og når det sker, er det hurtigt at spotte hvilken ny i Gaderummet, der tror det er muligt at skjule dette. Vi kan således rydde op og gøre rent i huset uden at frygte, at komme i karambolage med smittefarlige nåle.

Huset har to grundregler – ingen hårde stoffer og ingen tyvekoster/hælervarer – og begrundelsen er, at man ikke kan bygge samfund med dette.

Vi har løst de unges problemer uden brug af tvang til medicinsk psykiatrisk behandling – de unge har tit erfaringer hermed inden de kommer til Gaderummet – og det er gået godt. Det giver et andet miljø end et hospitalsmiljø, når det psykologiske og det sociale hjælpearbejde i Gaderummet, får lov at fylde sammen med ungegruppen, der sammen med stab/personale/ressourcegruppen har brugerstyring omkring alle basale forhold i Gaderummet. Det ser udefra kaotisk ud, men indefra et det forhold, som følger ganske bestemte logikker, og som – når disse følges – så vikler de svære problemer sig op, og den længe ventede udvikling kommer i gang.

I 1999, 2000 og de næste år frem til 2005 - da Gaderummet lå på Indre Nørrebro – argumenterede jeg kraftigt for at opbygge og tilstå et ”Gaderum” for de unge omkring Blågaard Plads, da der ikke var plads til dem hos os – ud over kulturforskelle der krævede mere plads for fælles trivsel - på den anden side af Nørrebrogade.

Jeg deltog dengang i Udrykningsholdet, som på regeringsplan var blevet nedsat til at komme med løsninger på de ”utilpassede unge”, men der kom aldrig rigtigt noget ud af det, andet end det vanlige slogan om forstærket SSP-samarbejde og udbygning. Og hvorefter det blev nedlagt. Der er bare en naturlig grænse i forhold til civilsamfundet, hvor meget et SSP-samarbejde kan udbygges – der er også brug for at ting kan formulere sig fra neden gennem fællesskabsløsninger. Men jeg talte for døve ører dengang – gør det måske også i dag. Efter at politiet så gik i gang med at rydde hashklubberne op igennem 2003, kom der stadigt flere unge på unge, mange på en anden måde – og miljøet er blevet forfærdeligt råt.

Og nu skal så det eneste sted, der altid har kunnet arbejde med disse unge, så fjernes – står det til Socialudvalget i Københavns Kommune, trods at Gaderummet får sine penge fra Socialministeriets Sats-puljebevilling.

Socialudvalget vil fjerne Gaderummet i den nuværende form. Brugerstyringen skal væk, den åbne dør skal væk, al behandling i Gaderummet – som får Gaderummet til at hænge sammen – skal væk, og ind skal sygeplejefaglig adfærd samt social kontrol over de enkelte unge være i Gaderummet, alene ud fra personalets vurderinger, og ud fra et psykiatrisk blik, at kan de ikke indordne sig under reglerne, så kan de få karantæne eller blive sat i medicinsk psykiatrisk behandling.

Socialudvalget har – for at få Gaderummet til at makke ret - således tilbageholdt Gaderummets midler siden maj 2007 – kr.255.000 om måneden - og de unge har svaret igen med en fredelig symbolsk besættelse, samt ved at søge at samle penge ind alle steder til dækning af de faste udgifter. Det er en nærmest umulig opgave at se på, men alternativet?

For kommunen skal Gaderummet være en analog institution til alle andre allerede eksisterende institutioner, som – og det er det tåbelige – de unge allerede kender, er blevet smidt ud fra, eller holder sig langt væk fra på grund af smertelige dårlige erfaringer. Der vil ikke fremover, står det til Socialudvalget, skulle være et sted, som tager sig af de unge, som ikke kan være på de almindelige institutioner – trods at der aktuelt er et stort behov herfor, meget større end hvad Gaderummet kan arbejde med.

Gaderummet har konflikter som alle steder, men vores organisering – og tillid til de unge – gør, at de er langt færre end til anden side. Vi bruger således nærmest aldrig politiet i konfliktløsning, for vi har ikke behov for det. Til gengæld har vi et godt samarbejde med mange stationer og enkeltpersoner, oftest omkring enkelte unge, som kan have svært ved at forstå nogen ting, og her kan en ydre myndighed tit hjælpe – og det gør politiet så.

Det er lidt svært at forstå, at Københavns Kommune, med Socialudvalget i spidsen, ikke vil fremme tilbud, der kan hjælpe unge med at komme væk fra gaden eller banderne, eller hjælpe unge med at give dem den behandling, som de har behov for eller selv beder om.

Gaderummet har efter at kommunen har tilbageholdt Gaderummets midler, fået sin bestyrelse fuldtallig. I bestyrelsen sidder, ud over repræsentanter fra husets brugere og personale:

Preben Brandt, dr.med., specialelæge i psykiatri, Formand for Rådet for Socialt Udsatte
Line Lerche Mørck, lektor i psykologi, Danmarks Pædagogiske Universitet
Suppleant: Morten Nissen, lektor i psykologi, Psykologisk Institut, Københavns universitet
Janus Malmcolm Pedersen, advokat
Suppleant Hanne Reumert, advokat

Juridisk har Gaderummet er god sag – som kommunen just nu har sendt i Fogedretten. Her vil den bare blive sendt videre til Byretten mm. – og det kan ende som i Ungdomshusets tilfælde om flere år. Vi mener ikke at nogen kan være tjent med dette, ej heller med Socialudvalgets forestilling om, at de kan gøre noget ved utilpassede unge med psykiatrisk medicinering, og ved at tage deres ejendele fra dem.

Vi håber meget de vil tage Dem tid til at kigge forbi, se vores sted og arbejde.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen, cand.psych.
Fungerende men af Socialudvalget afsat daglig leder
Mob.2487 9126